

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/764/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414200537
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5414200537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, P. O. BOX 41, IČO: 47 233 516, proti odporcyni: Ing. U. G., nar. XX.XX.XXXX., bytom G. F., R. XXX/XX, v konaní o zaplatenie sumy 760,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/21/2014-65 zo dňa 9. júna 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Dolnom Kubíne rozsudkom zamietol žalobný návrh navrhovateľa a rozhodol, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

V odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku okrem iného uviedol, že vychádzajúc z kontraktačného procesu tak, ako tento vyplýva aj z citovaných ustanovení OZ a zmluvných dojednaní, s poukazom na § 44 ods. 2 OZ, súd po podrobnom preskúmaní žalobcom predložených listín konštatuje, že uzavretá zmluva neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako je to popísané vyššie. Tento nedostatok v prípade čerpania úveru ZoSU v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy nesankcionoval neplatnosťou zmluvy a ani tým ako tomu bolo po novele ZoSU účinnej od 01.01.2008, že taký úver sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov. Tiež konštatuje, že po podpise zmluvy žalovaným dňa 26.11.2007 s parametrami (údajmi) uvedenými v jej bode 5, následne došlo zo strany žalobcu pred jeho podpisom zmluvy k uvedeniu niektorých odlišných údajov, konkrétne ohľadne výšky RPMN a dátumu splatnosti jednotlivých mesačných splátok a súčasne žalobca doplnil obsah zmluvy uvádzaním ďalších podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo sa taktiež udialo až po podpise zmluvy žalovaným, a to daným oznámením vyhotoveným žalobcom až 06.12.2007, kedy žalobca aj podpísal zmluvu. Ak žalovaný doplnenie zmluvy a žalobcom vyplnené rozdielne údaje ohľadne RPMN úveru, zmeny dátumu splatnosti jednotlivých mesačných splátok spôsobom predpokladaným pre písomnú formu neakceptoval zákonom predpokladaným spôsobom (písomne ho neprijal), je potrebné žalobcom v bode 6 zmluvy pozmeňovaný obsah údajov oproti požiadavke žalovaného v bode 5 zmluvy a jeho dopĺňovanie formou oznámenia žalobcu zo 06.12.2007 považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy, ku ktorému chýbala pre uzavretie zmluvy písomnou formou vyžadovanou ZoSU, písomná akceptácia žalovaným.

S poukazom na uvedené súd uzatvára, že v danom prípade nedošlo medzi účastníkmi k uzavretiu platnej zmluvy písomnou formou, od ktorej si žalobca odvodzoval uplatnený nárok. Ak na základe takéhoto absolútne neplatného právneho úkonu už došlo k plneniu ako zo strany žalobcu v prospech žalovaného a aj naopak, nastupuje ohľadne týchto vzájomných plnení účastníkov tohto konania režim bezdôvodného obohatenia, teda s poukazom na § 457 OZ sú si povinné zmluvné strany navzájom vrátiť všetko, čo podľa takejto zmluvy (neplatne uzavretej) dostali.

Z karty klienta k zmluve (na rozdiel od údajov v žalobe) vyplýva, že žalovanému malo byť zo strany žalobcu vyplatených celkovo 2.030,40 eur, kdežto podľa žaloby mal žalovanému vyplatiť celkovo 3.295,14 eur (ako úver 995,82 eura a 2x revolving po 1.149,66 eur). Bez ohľadu na to, ktorý z uvedených údajov je správny, nebolo sporné, že žalovaný doposiaľ žalobcovi splatil sumu 3.455,31 eur, teda viac ako aj podľa údajov v žalobe mal vyplatiť žalobca žalovanému.

Preto súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Pre účely rozhodnutia o žalobcom uplatnenom nároku súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj ďalšími námietkami žalovaného. Snáď len k otázke odstúpenia žalovaného od zmluvy, ktoré mal žalovaný realizovať listom z 13.12.2007 a následne po vykonaní v poradí druhého revolvingu listom z 22.02.2009, súd uvádza, že ak by aj uvedená listina bola doručená do dispozičnej sféry žalobcu, nemohla vyvolať žiadne účinky pre už súdom konštatovanú neplatnosť zmluvy, nakoľko platne odstúpiť možno len od platne uzavretej zmluvy.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorému by za použitia § 142 ods. 1 O. s. p. prináležalo právo na náhradu dôvodne vzniknutých nákladov spojených s týmto konaním, právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaný výslovne uviedol, že si žiadne trovy neuplatňuje, keď ani z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s týmto konaním nejaké trovy v konkrétnej výške vznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku, tak že vyhovie návrhu v plnom rozsahu a prizná mu náhradu trov konania, alternatívne sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil odvolacieho konania. Uviedol, že z napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd posudzoval uzavretie zmluvy na základe dvoch dokumentov - žiadosti o úver a oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Tento postup však nebol správny, lebo akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy zo strany navrhovateľa vyplýva priamo z bodu 6 zmluvy o revolvingovom úvere. Tam sa nachádza aj podpis, čiže tu sa nachádza písomný prejav vôle zmluvu uzavrieť. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je prílohou zmluvy o revolvingovom úvere, ale nie je akceptáciou žiadosti v zmysle ust. § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal na skutočnosť, že v časti údajov o výške úrokovej sadzby nedošlo medzi žiadosťou a jej akceptáciou k žiadnemu rozdielu a výška úrokovej sadzby podľa bodu 5 za požadovaný úver a podľa bodu 6 za schválený úver sú totožné. Ani rozdielnosti v údajoch o výške ročnej percentuálnej miere nákladov medzi požadovaným a schváleným úverom nie sú takého charakteru, aby ich bolo možné považovať za zmenu návrhu na uzavretie zmluvy v zmysle ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Údaj RPMN vyjadruje „nákladovosť“ úveru. Vôľa odporcu vyjadrená v žiadosti o úver zahrňuje pochopiteľne aj záujem o ten istý úver s nižšou RPMN. Teda o rovnaký úver s nižšími nákladmi. Pre posúdenie toho, čo je revolving, úver a ich podmienky mal súd vychádzať z obsahu zmluvného vzťahu účastníkov konania. To však neurobil.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V zmysle § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia tak, ako vyplýva z citovaného ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Na doplnenie odvolací súd uvádza, že úverová zmluva je dvojstranný úkon, na základe ktorého dochádza k vzniku, zmene alebo zániku súkromno-právnych vzťahov. Zmluva vzniká na základe zhodného prejavu vôle zúčastnených osôb. Dvojstranná zmluva vzniká na základe návrhu na uzavretie zmluvy a prijatia návrhu na uzavretie zmluvy. Pokiaľ návrh na uzavretie zmluvy a jej prijatie zodpovedajú náležitostiam vyžadovaným zákonom a zodpovedajú skutočnej vôli konajúcich osôb, dochádza k platnému vzniku zmluvy. Zmluvný konsenzus účastníkov zmluvy má právotvorné účinky. Pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie, musí ísť o vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, inak platná zmluva nevznikne.

V danom prípade ide o nepochybne spotrebiteľský úver, ktorého podstatnou náležitosťou je dohoda o výške RPMN. Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, ktorá skutočnosť spochybnená nebola, vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu na uzavretie zmluvy, ako je v akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná. Podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. V danom prípade okresný súd správne aplikoval ust. § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Výška RPMN bola v prejednávanej veci nepochybne uvedená v akceptácii odchyľne ako v návrhu na uzavretie zmluvy, a preto neobstojí ani možná aplikácia druhej vety citovaného ust. § 44 ods. 2 a to, že prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. O takýto prípad v preskúmvanej veci nešlo.

Z uvedených dôvodov dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže chýba bezvýhradná akceptácia návrhu, ak zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, úspešný bol odporca, ktorý však náhradu odvolacieho konania neuplatnil a zo spisu ani žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.